

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27CoCsp/24/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3719200693
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3719200693.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Bajzovej a členiek senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a Mgr. Martiny Trnavskej v spore žalobcu: U. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXX, S. I., proti žalovanej: G. G., Z., so sídlom U. XX, H., V.: XX XXX XXX, zastúpenej: AK N.. I. R., G.O. R. XXXX/XXB, I., V.: XX XXX XXX, o zaplatenie 3.676,07 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu a o odvolaní manželky žalobcu D. K., bytom H. XXX, S. I. proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 22. januára 2020, č. k. 6Csp/19/2019-101, takto

rozhodol:

Odvolanie D. K. o d m i e t a .

Rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

Žalovanej proti žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. rozhodol o trovách konania medzi stranami sporu tak, že žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktorú náhradu trov konania je žalobca povinný zaplatiť žalovanej do 3 dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, ktoré po právoplatnosti tohto rozsudku vydá súdny úradník.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby mu žalovaná titulom bezdôvodného obohatenia vydala sumu 3.676,07 eur, o ktorú mal žalobca preplatiť úver poskytnutý mu žalovanou. Uviedol, že žalovaná mu dňa 24.08.2007 poskytla úver vo výške 1.200.000 Sk (39.832,70 eur), ktorý žalobca približne 6 rokov splácal, čím vyplatil úroky z celej sumy a tri splátky boli na zaplatenie istiny. Kvôli problémom v podnikaní mu vznikli finančné problémy a tento úver nemohol ďalej splácať. Keďže predmetný úver bol zabezpečený bytom žalobcu, žalovaná cez dražobníka-spoločnosť C. G. B., žalobcov byt vydražila na verejnej dražbe dňa 24.03.2014, pričom výťažok z dražby predstavoval sumu 28.345,92 eur. Na úver v mesačných splátkach zaplatil sumu 15.153,85 eur, teda celkom žalovanej uhradil sumu 43.508,77 eur (úhrady úveru v splátkach 15.153,85 eur + výťažok z dražby bytu v sume 28.354,92 eur), pričom po odpočítaní výšky poskytnutého úveru v sume 39.832,70 eur od uhradenej sumy 43.508,77 eur preplatok úveru predstavuje 3.676,07 eur. Žalobca ďalej uviedol, že spoločnosť J. Y. G., G. podala proti nemu žalobu o zaplatenie sumy 10.317,13 eur s prísl., pričom konanie bolo vedené na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 6CSp/33/2016 a súd túto žalobu zamietol. Žalovaná žiadala žalobu zamietnuť. Poukázala na to, že všetky žalobcove tvrdenia sú nekonkrétne a neurčité, pričom všetky tiež popiera. Z opatrnosti vzniesla námietku premlčania uplatneného nároku a zároveň namietala aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu ako aj svoju pasívnu vecnú legitímáciu v tomto spore. Mala za to, že žalobca nepreukázal, kto plnil a v akom rozsahu. Podľa jeho názoru, výška bezdôvodného obohatenia nebola riadne špecifikovaná. Dňa 15.04.2014 plnila spoločnosť C. G. B., a nie žalobca, teda nie je splnená podmienka, resp. jeden

z predpokladov pre vydanie bezdôvodného obohatenia a to, že plnil žalobca a žalobca si mal uplatniť svoj nárok voči dražobníkovi. Ďalej mala žalovaná za to, že konanie, ktoré prebiehalo na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 6Csp/33/2016 nemá v danom štádiu konania význam pre toto konanie. Čo sa týka plynutia premlčacej doby, objektívna 3-ročná premlčacia doba márne uplynula dňa 15.04.2017, keďže k plneniu došlo dňa 15.04.2014 a žaloba bola podaná dňa 06.03.2019, čím došlo k premlčaniu nároku. Rovnako je zrejmé z výpisu z úveru, konkrétne z plnenia dňa 15.04.2014 vo výške 28.354,92 eur, že akýkoľvek i prípadný hypotetický nárok voči komukoľvek by vzhľadom na čas podania žaloby a márne uplynutie i objektívnej premlčacej doby, bol premlčaný. Vzhľadom na uvedené žalovaná žiadala žalobcu zamietnuť. Vo veci súd nariadil pojednávanie. Žalobca sa napriek riadnemu doručeniu predvolania na pojednávanie nedostavil, svoju neprítomnosť na pojednávaní riadne a včas neospravedlnil. Súd preto v zmysle § 180 C.s.p. konal v neprítomnosti žalobcu, ako aj v neprítomnosti štatutárneho zástupcu žalovanej, za ktorého bol prítomný jej právny zástupca. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že žalobu je potrebné v celom rozsahu zamietnuť. Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 6Csp/ 33/2016-175 zo dňa 16.11.2017 súd ustálil, že predmetná úverová zmluva zo dňa 24.08.2007 je absolútne neplatná v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ ide o absolútne neplatný právny úkon, sú obe zmluvné strany absolútne neplatného zmluvného vzťahu povinné vrátiť si navzájom to, čo plnením z absolútne neplatného právneho vzťahu obdržali. Možno tak konštatovať na jednej strane bezdôvodné obohatenie sa žalobcu na úkor žalovanej a to prijatím peňažnej sumy zo zmluvy o úvere vo výške 39.832,70 eur, pričom pokiaľ bol povinný žalobca bezdôvodné obohatenie vrátiť tomu, na úkor koho sa obohatil, teda žalovanej, možno jeho plnenia splátok až do momentu, kedy sa splatila poskytnutá suma 39.832,70 eur žalovanej a kedy sa vyrovnalo bezdôvodné obohatenie, považovať za plnenie, ktorým bol žalobca povinný voči žalovanej titulom prijatia plnenia z absolútne neplatného právneho úkonu. Odo dňa, kedy žalobca nielenže vrátil peňažnú sumu, ktorú bol povinný vrátiť v zmysle povinnosti vydať žalovanej bezdôvodné obohatenie, ale plnil viac o sumu 3.676,07 eur (teda preplatil výšku svojho bezdôvodného obohatenia), od toho momentu možno konštatovať vzniknuté bezdôvodné obohatenie sa žalovanej na úkor žalobcu, ktorý jej vrátil o túto čiastku viac, než bol povinný vydať z absolútne neplatného právneho úkonu. Primárne súd pristúpil k preskúmaniu, či je nárok žalobcu premlčaný, nakoľko žalovaná vzniesla námietku premlčania. Pre vydanie bezdôvodného obohatenia je zákonom stanovená dvojitá kombinovaná premlčacia doba, a to dvojročná subjektívna a trojročná, resp. desaťročná objektívna doba. Ich začiatok je stanovený odlišne a tieto doby sú na sebe navzájom nezávislé. Ak skončí plynutie ktorejkoľvek z nich, právo sa premlčí bez ohľadu na plynutie druhej premlčacej doby. Súd prvej inštancie sa stotožnil s právnym názorom žalovanej v tom smere, že nárok žalobcu je premlčaný, a to z dôvodu uplynutia objektívnej premlčacej doby. Začiatok objektívnej premlčacej doby plynie odo dňa 15.04.2014 - okamih získania bezdôvodného obohatenia / deň vykonania dražby/, kedy žalobca preukázateľne zaplatil žalovanej poslednú splátku úveru, resp. došlo k výťažku na dražbe, ktorý bol započítaný na splatenie úveru a ktorým dňom žalobca zaplatil žalovanej viac než mu žalovaná titulom uzavretej úverovej zmluvy poskytla. Trojročná objektívna lehota tak márne uplynula dňa 15.04.2017, nakoľko žaloba bola podaná na súde až dňa 06.03.2019, teda po uplynutí premlčacej doby. Keďže žalobcovi márne uplynula objektívna premlčacia doba, nebolo potrebné skúmať subjektívnu premlčaciu dobu, lebo tá plynie len v rámci objektívnej premlčacej doby. Pretože sa žalovaná premlčania dovoľala a ide o vydanie bezdôvodného obohatenia, súd mal za to, že žalobcom uplatnené právo nebolo uplatnené v trojročnej objektívnej premlčacej dobe ani v dvojročnej premlčacej dobe, teda je premlčané, a preto súd žalobu zamietol. Pokiaľ sa týka námietky absencie aktívnej a pasívnej legitímácie v danom spore, ktorú vzniesla žalovaná, s týmto právnym názorom sa súd nestotožnil.

3. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 451 ods. 1, 2, § 456, § 457, § 100 ods. 1, § 107 Obč. zákonníka.

4. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalovanej ako strane sporu, ktorá mala vo veci plný úspech priznal náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie a bránenie práva v rozsahu 100 % proti žalobcovi ako strane sporu, ktorá vo veci úspech nemala. O výške náhrady trov konania súd rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

5. Rozsudok súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadol žalobca a spolu s ním tiež jeho manželka D. K., posúdiac obsah odvolania zjavne obaja namietajúc správnosť záverov súdu

prvej inštancie o premlčaní uplatneného nároku, ťažiskovo tvrdiac, že dvojročná subjektívna premlčacia doba neuplynula pre uplatnenie ich nároku na vrátenie preplatku úveru vo výške 3.676,07 eur, keďže o tejto výške preplateného úveru sa dozvedeli až na pojednávaní vedenom pred Okresným súdom Považská Bystrica, ktoré bolo vedené na základe žaloby podanej J. Y. v zastúpení advokátom U. Y., v rámci ktorého konania boli obaja žalovaní o zaplatenie zostatku úveru. Poukazujú na to, že žalovaná im absolútne zamlčala, že úver bol preplatený, oni nezavinili premlčanie doby, zavinila to žalovaná, ktorá sa vie v týchto veciach orientovať a má svojich právnikov, pričom naopak, oni právnické vzdelanie nemajú a od doby, ako z dražby prišli peniaze žalovanej za vydražený byt žalobcu, táto jednoznačne vedela o výške preplatku, ktorý oni teraz žiadajú vrátiť, o čom sa oni dozvedeli až z konania vedeného pod č. 6Csp/33/2016, v ktorom bola žaloba právneho nástupcu žalovanej voči nim o zaplatenie zostatku úveru zamietnutá.

6. Žalovaná nevyužila svoje právo písomne sa vyjadriť k podanému odvolaniu.

7. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd, skôr ako pristúpil k vecnému preskúmaniu odvolaní zisťoval, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), či odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote, osobami, ktorú sú na podanie odvolania oprávnené, ako aj to, či smerujú proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, teda skúmal splnenie zákonných predpokladov preto, aby rozhodnutie z hľadiska ich správnosti, bolo možné podrobiť vecnému odvolaciemu prieskumu.

8. Právo na súdnu ochranu nie je totiž absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je bezpochyby tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a v rozhodovaní súdu nižšieho stupňa sa v občiansko-právnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občiansko-právny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občiansko-právnym súdom (I ÚS 4/2011).

9. Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť odvolacie konanie, je otázkou zákonnosti a jej riešenie patrí do výlučnej právomoci odvolacieho súdu.

10. S poukazom na uvedené zostávalo preskúmať spôsobilosť odvolania D. K. (manželky žalobcu), ktorá nebola účastníčkou konania z hľadiska naplnenia zákonných podmienok preto, aby ňou napadnuté rozhodnutie mohlo byť vecne podrobené odvolaciemu prieskumu.

11. Proti rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon nevyklučuje.

12. Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

13. Podľa § 386 písm. b/ CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

14. Ustanovenie § 359 CSP určuje subjektívnu podmienku prípustnosti odvolania tým, že právo podať odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie zveruje strane sporu, nie však každej strane, ale citovaným ustanovením priznáva toto právo súčasne len tej strane sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Neprospech sa spravidla prejavuje v neúspechu vo veci samej, alebo v rozhodnutí procesnej povahy, ktoré znamená pre účastníka ujmu. Právo podať odvolanie teda nie je dané tej strane sporu, či tretej osobe v neprospech ktorej rozhodnutie súdu nevyznelo, alebo ktorá týmto rozhodnutím nebola dotknutá na svojich právach. Posúdenie otázky, či odvolaním napadnutý výrok rozhodnutia súdu prvej inštancie vyznel v prospech alebo neprospech odvolateľa, či tento bol stranou sporu a teda, či tento je oprávnenou osobou na podanie odvolania, alebo či odvolateľ je rozhodnutím súdu dotknutý na svojich právach, prislúcha odvolaciemu súdu.

15. Z obsahu spisu vyplýva, že odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podala súčasne so žalobcom tiež jeho manželka D. K., ktorá však v konaní nevystupovala v procesnom postavení strany sporu. Z pohľadu posudzovanej veci je teda zrejmé, že táto nie je v zmysle § 359 CSP subjektom, ktorý by bol oprávnený k podaniu odvolania.

16. Z vyššie uvedeného tak vyplýva, keďže D. K. nebola oprávnená odvolanie voči napadnutému rozhodnutiu podať, že odvolací súd nemohol vo vzťahu k nej postupovať inak, ako podľa § 386 písm.

b/ CSP jej odvolanie odmietnuť ako podané neoprávnenou osobou bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou rozhodnutia súdu prvej inštancie vo vzťahu k nej a z hľadiska ňou podaného odvolania.

17. S poukazom na uvedené zostávalo preskúmať spôsobilosť odvolania podaného žalobcom z hľadiska naplnenia zákonných podmienok preto, aby ním napadnuté rozhodnutie mohlo byť vecne podrobené odvolaciemu prieskumu vo vzťahu ku ktorému odvolací súd nezistil nedostatky, ktoré by ho diskvalifikovali z odvolacieho prieskumu.

18. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podala v zákonnej lehote strana v spore (žalobca), v neprospech ktorého bolo napadnuté rozhodnutie vydané podľa § 359 CSP, vykonal preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania.

19. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP (a contrario), keďže v danej veci nebolo potrebné zopakovať, alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem.

20. Odvolací súd za aplikácie ust. § 380 ods. 2 CSP z úradnej povinnosti predovšetkým posudzoval, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok, existenciu ktorej vady nezistil, a odvolateľ ju tiež ani netvrdil.

21. V posudzovanej veci súd prvej inštancie v plnom rozsahu zamietol žalobu prostredníctvom ktorej sa žalobca domáhal nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 3.676,07 eur s prísl. zo strany žalovanej, založiac svoje rozhodnutie v ťažiskovej časti na závere o nemožnosti jej vyhovieť vzhľadom na účinky žalovanou vznesenou námietkou premlčania. Súčasne vzhľadom na plný úspech žalovanej, tejto priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi.

22. Žalobca namietal nesprávnosť záveru súdu prvej inštancie o premlčaní práva dôvodiac, že ku dňu podania žaloby neuplynula dvojročná (subjektívna) premlčacia lehota.

23. Vyššie uvedené odvolacie námietky žalobcu vyhodnotil odvolací súd ako neopodstatnené. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie dostatočným spôsobom a zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver, keď z dôvodu účinkov vznesenej námietky premlčania žalovanou, žalobu výrokom I. zamietol (§ 451 ods. 1,2, § 456, § 457 § 100 ods. 1,2, § 107 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“). Správne tiež za aplikácie ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP priznal plne úspešnej žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie tiež dostatočne odôvodnil v súlade s požiadavkami uvedenými v ust. § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia obsahuje dostatok skutkových a právnych záverov, spĺňa všetky vyššie zákonné požiadavky a tvorí dostatočný podklad pre uskutočnenie prieskumu v odvolacom konaní, pričom odvolací súd nezistil, že by tieto závery boli neodôvodnené. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku v rozsahu vyššie uvedených záverov a konštatuje správnosť jeho dôvodov v tomto smere (§ 387 ods. 2 CSP).

24. Na zdôraznenie správnosti dôvodov uvedených v rozhodnutí súdu prvej inštancie a vo vzťahu k odvolacím námietkam žalobcu, uvádza odvolací súd nasledovné skutočnosti:

25. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

26. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

27. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

28. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

29. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

30. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

31. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

32. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy ak sú účastníci neplatnej alebo zrušenej zmluvy povinní navzájom si vrátiť všetko, čo podľa nej dostali, prihladne súd na námietku premlčania len vtedy, ak by aj druhý účastník mohol premlčanie namietat.

33. Premlčanie možno definovať ako následok kvalifikovaného uplynutia času, ktoré spôsobuje zánik súdnej vymáhateľnosti práva a vzniká tzv. naturálna obligácia. K premlčaniu práva teda stačí, ak nastala objektívna právna skutočnosť, ktorou je uplynutie času, čo samo o sebe síce neznamená zánik práva (toto právo trvá i naďalej), avšak v prípade, že ten, kto má povinnosť plniť, znesie v príslušnom konaní námietku premlčania, toto právo nie je možné priznať, v tomto zmysle mu teda právny poriadok nepriznáva súdnu ochranu.

34. Právna úprava pre určenie doby premlčania používa dva druhy lehôt označované ako subjektívna premlčacia doba a objektívna premlčacia doba, pričom už z ich samotného označenia je zrejmé, že dĺžka (trvanie) premlčacej doby je závislá na subjektívnych alebo objektívnych skutočnostiach určujúcich uplatnenie práva v zákonom stanovenej dobe. Zatiaľ čo objektívna premlčacia doba znamená určenie premlčacej doby, ktorej plynutie je nezávislé na správaní oprávneného subjektu a ktorej začiatok je spravidla viazaný na skutočnosť, ktorá má za následok vznik práva (napríklad vznik bezdôvodného obohatenia), ktoré podlieha premlčaniu, tak subjektívna premlčacia doba znamená určenie premlčacej doby v rámci objektívnej premlčacej doby, ktorej začiatok je spravidla viazaný na subjektívne poznatky (vedomosť) oprávnenej osoby o skutočnostiach podmieňujúcich vznik práva oprávnenej osoby a vznik povinnosti konkrétnej povinnej osoby. Pre subjektívnu premlčaciu dobu je charakteristické, že subjektívna premlčacia doba (v prípade bezdôvodného obohatenia dvojročná) končí vždy najneskôr s uplynutím objektívnej premlčacej doby (v prípade bezdôvodného obohatenia trojročnej). Subjektívna premlčacia doba sa v právnej úprave Občianskeho zákonníka vyskytuje aj pri bezdôvodnom obohatení, čo znamená, že právo na jeho vydanie sa premlčí uplynutím tej doby, ktorá skončí skôr.

35. V konkrétnostiach posudzovanej veci z dokazovania vyplynulo a medzi stranami nebolo sporným, že spotrebiteľská úverová zmluva uzatvorená medzi žalobcom a žalovanou zo dňa 24.08.2007 bola rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 16.11.2017 pod č. k. 6Csp/33/2016-175 v rámci riešenia prejudiciálnej otázky v konaní posúdená ako absolútne neplatná s následkom, že žaloba žalobcu J. Y. G. s.r.o. proti žalobcovi a jeho manželke D. K., ktorou sa tento domáhal voči žalovaným z titulu postúpenej pohľadávky zo G. G., Z. vyplývajúcej zo zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 24.08.2007 ďalšieho plnenia, bola zamietnutá so záverom, že zo strany žalobcu (a tiež jeho manželky) došlo k preplateniu peňažnej sumy, ktorú boli povinní títo vrátiť žalovanej a to o čiastku 3.676,07 eur, ktorú v tomto konaní žalobca nárokuje zo strany žalovanej vrátiť a ktorá žaloba bola doručená súdu dňa 06.03.2019. Nebolo sporným (a nespochybnuje to ani samotný žalobca v podanom odvolaní), že k vzniku bezdôvodného obohatenia v nárokovanej výške došlo momentom pripísania výťažku z dražby, ktorý bol započítaný na splatenie úveru a ktorým dňom aj žalobca zaplatil žalovanej viac než

mu žalovaná titulom uzavretej úverovej zmluvy poskytla, čo bolo dňa 15.04.2014 s ktorým dňom sa tiež identifikuje začiatok plynutia objektívnej premĺčacej doby, ktorá je v prípade bezdôvodného obohatenia trojročná a ktorá uplynula dňa 15.04.2017, a najneskôr do skončenia ktorej bolo potrebné podať žalobu na súde o vydanie bezdôvodného obohatenia žalobcom, pokiaľ sa nechcel vystaviť riziku účinkov prípadne vznesenej námietky premĺčania zo strany povinného subjektu, v tomto prípade žalovanej. Keďže však žalobca podal žalobu až v roku 2019, teda po márnom uplynutí objektívnej premĺčacej doby, pri vznesenej námietke premĺčania žalovaným, nebolo mu možné ním uplatnené právo priznať. Bez právneho významu je potom námietka žalobcu, že on sa o vzniku bezdôvodného obohatenia aj o jeho výške dozvedel až v dôsledku rozhodnutia súdu v konaní 6Csp/33/2016 (rozhodnutie zo dňa 16.11.2017), pretože to by bolo významným len pre posúdenie začiatku subjektívnej premĺčacej doby. Rovnako nedôvodne namieta, že do dňa podania žaloby subjektívna premĺčacia doba neuplynula, keďže táto jednoznačne mohla plynúť len v rámci plynutia objektívnej premĺčacej doby a pokiaľ objektívna trojročná premĺčacia doba, ktorej počiatok sa datuje k vzniku bezdôvodného obohatenia, ku ktorému došlo 15.04.2014, takto uplynula dňa 15.04.2017, ako správne ustálil tiež súd prvej inštancie, už neboli významnými skutočnosťami vzťahujúce sa k počiatku plynutia subjektívnej dvojročnej premĺčacej doby, pretože bez ohľadu na ňu, bolo právo uplynutím objektívnej premĺčacej doby už premĺčané. Bez dopadu na vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia je tiež námietka žalobcu, že žalovaná mala vedomosť o vzniku bezdôvodného obohatenia v podobe preplatenia úveru a „čušala o tomto preplatku“, keďže tieto skutočnosti nemajú žiaden dopad na moment vzniku bezdôvodného obohatenia a tým aj počiatok plynutia objektívnej premĺčacej doby.

36. S poukazom na tieto závery potom súd prvej inštancie nemohol postupovať inak, ako žalovanou vznesenej námietke premĺčania priznať účinky v podobe v prospech žalobcu nepriaznivo vyznievajúceho rozhodnutia.

37. Odvolacie námietky žalobcu tak neboli dôvodnými.

38. Z vyššie uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne (za súčasného záveru o správnosti rozhodnutia aj v závislej časti o náhrade trov konania), preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Žalobca v odvolaní nevedel žiadne rozhodujúce skutočnosti, spôsobilé k odlišnému, v prospech neho vyznievajúcejmu rozhodnutiu odvolacieho súdu.

39. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že nepriznal právo na ich náhradu žalovanej vo vzťahu k žalobcovi napriek jej plnému úspechu v odvolacom konaní, keďže tejto preukázateľne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

40. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).